

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. SS. Sacramentum vesti comparatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 2. SS. Sacramentum vesti comparatur.

lectio. 3. in
cap. 15 ad
Rom.
a Gal. 3. 27.
b Rom. 13. 14.

Vestis ornat,
suoct.

c Apoc. 12. 1.

Mors vel
tempor non
calefcit.

d Iacob. 6.
64.

ALTA diuini huius Sacramenti excellentia est, quod sit animæ quod-
dam indumentum. Nouimus enim Christum D. N. instar vestis esse
hominis iusti. Qui (vt S. Thom. ait) illum induit, aut per Sacramenta, quæ
fufcipit; aut per Sanctiffimæ ipsius vitæ imitationem, in qua se exercet: id-
ed enim Apostolus dixit: a *Quicumque in Christo baptizati estis, Christum in-
duistis; & omnes exhortatur, vt induant eundem Dominum IESVM Chri-
stū, se ipsos regentes, & exornantes recentibus ac cælestibus eius moribus.*
Quamuis enim vna cademq; vestis non possit multis adaptari: (si enim est
ad mensuram parui hominis facta, non aptabitur magno; nec vestis magni
apta erit paruo) at Christum D. N. quia est indumentum viuum, adaptat se
ipsum paruo & magno; macro & pingui: eas virtutes singulis tribuens, quæ
sunt eis accomodate. Propterea enim Sacramenti huius speciebus se contex-
xit: vt animā ingressus, eius fieret vestis; suisque gratijs & pretiosis virtu-
tum vestibus, statū eius capacitati accommodatis, eam indueret, & exor-
naret. Et quoniam vestis accomodata non solum exornat corpus: sed fo-
uet etiam illud, eiusque calorem conseruat: & sic est causa, cur illud crescat:
ita iustitiæ c *Sol* induens animam, ipsum recipientem; calorem eius spiri-
tualem conseruat, nouoque spiritūs feruore, quem communicat, illum ad-
auget. Quemadmodum verò corpus non calefcit à veste, ob alteram ex
duabus causis: vel, quòd illud sit à frigore omninò possessum, & vitali ca-
lore priuatum: (ac propterea, etiamsi cadauer plurimis vestibus cooperia-
tur, calorem ab eis non recipiet) aut quòd non benè applicetur corpori,
nec illi adhæreat: ita etiam, qui communicant, non recipiunt spiritualem
calorem ex Christi D. N. præsentia: ed quòd à peccati mortalis frigiditate
sint omninò possessi; aut, ob remissionis vitæ tepiditatem & laxitatem, non
applicent cordi suo bonum, quòd fufcipiūt: Hæc enim applicatio fit per at-
tentam considerationem, fidemq; viuam ipsius Domini, quem fufcipiunt,
& virtutum eius; & per *cingulum* mortificationis, quo illæ nostro spiritui
cōnectuntur. quæ duæ res si desint, Communio ipsa, & reliqua bona opera
externa, erunt tanquā vestes discinctæ, nec aptatæ: à quibus nullus animæ
calor accedit: quia non perueniunt ad eius interiora. Et in hunc sensum in-
terpretari licet, quòd Christus D. N. cū de hoc Sacramento sermonem
haberet, dixit: d *Spiritus est, qui viuificat; caro autem non prodest quidquam.* Nam
quemadmodum sola caro Saluatoris, nisi diuinæ personæ, quam spiritū ap-
pellat, coniuncta esset, animas nostras non viuificaret: ita hæc ipsa caro di-
uinitati vnita, si non aliter fufcipiatur in Communione, quàm corporaliter
sine spiritu, sine viuâ fide, & sine ea consideratione, quam talis cibus exigit,
non adfert animæ vtilitatem.

Ex omnibus, quæ diximus, colligitur detrimentum vltimum, quod

Propheta retulit: *e qui mercedes congregavit, misit eas in sacculū pertusum*, quasi diceret: quamvis nullum sit medium ex se magis efficax ad spirituales divitias colligendas, quam ritè, digneque facta communio, in qua omnium divitiarum largitor suscipitur: aliqui nihilominus parum ex ea proficiunt, nec fructus apparet laboris eorum: quia totū id incidit in cor tale, quod est quasi *sacculus pertusus*, ex multis partib. ita effluens, vt retinere nequeat, nec bonum conservare, quod suscipit. In hanc miseriam incidunt, qui pravis predictis dispositionibus communicant. & illi etiam, qui statim post communionem cor suum per quinque sensus effundunt, quarentes delicias, & solatia terrena; & qui non herēt in perpendendo bono, quod susceperunt, nec attendunt, vt hospite, quem secum habent, fruantur; sed mox liberam relinquunt imaginationem & phantasiā; vt quod libuerit excurrant. Saccus etiam pertusus censetur hominis ingrati & superbi cor, quod insensibiliter ob suam ingratitude, aut superbiam bonum amittit, quod accepit.

DENIQUE indiscretus feruor, cum aliquo obedientiæ defectu, idem adfert detrimentum, nam vt vulgari proverbio dicitur: *Cupiditas saccum lacerat*. Quemadmodum enim nimis cupidus homo tantum pecuniæ sacco imponit, vt eum crepare faciat; ita nimis zelosus homo, cum indiscretè suo solo iudicio ducitur, ad terminos excedit in pœnitentijs, orationibus, & communionibus, vt omnia confringat ac destruat, eò quod medium non tenuerit, de quo superius est actum.

CAPVT IX.

VARIA ET UTILISSIMA DOCUMENTA AD
Sacramentalem Communionem cum spirituali & cum
Oratione coniungendam; Ex Ruth
Historia desumpta.

Xijs quæ hæctenus dicta sunt, facile fuerit deprehendere, quanti sit momenti, sacramentalem Communionem cum spirituali coniungere: quam (ait S. Thomas) consistere in seruenti & efficaci diuinū hoc Sacramentum suscipiendi desiderio, sumendo scil. ipsum Christum Dominum spiritualiter per actus fidei, spei, & charitatis, simul cum ingenti desiderio eidem se se incorporandi per amorē & virtutum eius imitationem. Et hanc appellamus orationem mentalem (quemadmodum alibi dictum est) quæ merito semper debet comitari sacramentalem commu-

e Aggai 1.5.

Negotiatio
utilissima.

Saccus per-
tusus.

Communio
moderata.

p q 8.4.1.

In Duce spir.
tract. 2. c
17.